ఓ మహిళా! దారి ఇదిగో...

కొడవంటి కాశీపతిరావు

మేస్టారి కోపం చూడ్డానికి పౌర్ణమినాటి వెన్నెల్లా తెల్లగా చల్లగా ఉన్నా అనుభవానికి వచ్చేసరికి నట్టనడి వేసవిలో మిట్టమధ్యాహ్నపు ఎండలా తీవ్రంగా ఉంటుంది. పైగా "అమ్మాయ్ హోంవర్కు చెయ్యలేదేం? ఓ గంటసేపు ఎండలో నిలబడు...ఊఁ" అంటే ఆ ఎండే వెన్నెల్లా వుంటుంది. అదే... "హోంవర్కు చెయ్యలేదూ... ఊఁ... సరే" అని పెదాలు బిగించి రెప్పెయ్యకుండా ఓసారి చూసి తలపంకించేరంటే ఆపై మరి భరించలేను నేను. నేనే కాదు బహుశా ఎవరూను.

అంతకుముందు క్లాసులో ఇంగ్లీషు ఏమేస్టారెలా చెప్పేవారో కూడా తెలియనంత మరపుకొచ్చిందిగాని, మేస్టారు మాత్రం పాఠంలోకి తిన్నగా వెళ్ళిపోయేవారు కాదు ఒక్కో స్ట్రిక్చరూ తీసుకుని

తీగమీద డ్రిల్లు చేయించినట్టు చేయించి, ఒక్కో కంటెంటు వర్డూ తీసుకుని ఒక్కో పిప్పరమెంటుబిళ్ళ నోట్లో వేసి చప్పరించినట్టు చేయించేవారు ఆపైన ఒక్కసారో రెండుసార్లో మరి పాఠం చదివించి అరటిపండు వలిచి చేతిలో పెట్టేసేవారు అంతవరకూ ఇంగ్లీషంటే భూతవో దయ్యమో అని జడుసుకునే నాలాంటి అమ్మాయిలంతా మేస్టారు సోషల్ స్టడీస్ చెప్పబోతే "ఇంగ్లీషు చెప్పండి మేస్టారూ..."అంటూ మారాం చేసేవాళ్ళం. "మరీ అంత వేలం వెర్రి కూడదర్రా" అంటూ మందలించేవారు.

"బేడ్మింటను నేర్చుకుంటారర్రా... నేర్పిస్తాను..." అని ఓసారి అన్నారు మేస్టారు "ఛీ... బేట్మెంటా?" అని ఒకరూ..." "అయ్యోరామా... మా కెందుకండీ..." అంటూ ఆ మరొహరూ సాగదియ్యబోతే... "ఏవమ్మా మంగ తాయారూ... తల్లీ సుబ్బలక్ష్మీ మీ కొద్దర్రా ఒద్దు... బేడ్మింటనూ వద్దు... పాడూ వద్దు... తల్లీ... మాత్రం సినిమాహీరోయిన్లా ఒళ్లు పెంచండమ్మా.. చూడూ... ఓ ఇద్దరు కుర్రాళ్ళెదురొచ్చి ఏయ్ అంటే బేర్ మందురు కానీ... అమ్మా ఒద్దు తల్లీ ఒద్దు..." అంటూ హాస్యంగా వ్యంగ్యంగా అని ఆ మంగ తాయారునీ, అదే సుబ్బిలక్ష్మినీ ఛాంపి యన్స్‌గా నిలబెట్టిన మా మేస్టార్నెలా మరచిపోతాం?

టెన్త్‌క్లాస్ పరీక్షలకు వెళ్ళేముందు ఎన్ని రకాలుగానో శిక్షణనిచ్చేరు. పరీక్షల్లోకూడా మా మేస్టారే మా రూముకి ఇన్విజిలేషన్‌కు వస్తే 'మా మేస్టారే కదా' అని సంతోషించాం. ఆ 'మా మేస్టారేకదా' అన్నభావమే... అది నిర్లక్ష్యమో... మరి నిర్లిప్తమో...ఇంకా నిర్భీతో రఘుమాత్రం చక్కా మేజోడు మడతల్లోంచి కాగితమ్ముక్కలు లాగి కాస్త సాహసం చెయ్యబోయేడు.

"ఏమిటోయ్.. తెచ్చుకున్నావ్. ఏదీ గురుదక్షిణగా ఇచ్చెయ్ నాయనా." అన్నారు తమాషాగా, అది మా అమ్మాయిలకు తమాషాగా అనిపించడంవల్లో కాబోలు రఘు అహం దెబ్బతింది.అంతే కాదు ఆ అమ్మాయిలదగ్గరే ఆ మేస్టార్నే అవమానిస్తే అతనిమీద హీరో వర్‌షిప్ పెరిగిపోతుందనుకున్నాడు.

స్టైల్‌గా బెల్‌బాటమ్ ఫేంటు వేసుకున్నకాలును బెంచీమీద పెట్టి, ఓ చెయ్యి నడుంమీద పెట్టి వెనకనున్న గేంగ్‌కేసి చూస్తూ . "ఒరేయ్ మేస్టారికి గురుదక్షిణ కావాల్ట్రా గురుదక్షిణ ." అన్నాడు. వెంటనే ఒహడు.. "తగ్గు గురూ తగ్గు.. ఇక్కడకాదు ." అంటూ కాస్త తొందర తొందరగానూ, నచ్చజెప్తున్నట్టుగానూ అన్నాడు. ఆ వెంటనే నడుంమీద పెట్టిన చెయ్యి దించకుండా రెండోచేత్తో ఆ స్లిప్స్ విసిరేసి.. ఆ విసిరేసిన చేత్తోనే జులపాల జుత్తుని సుతారంగా దువ్వుకున్నాడు.

ఓ కుర్రాడిలా అవమానంచేసేడని కాదు గానీ.. ఇంత అక్రమంగా ప్రవ

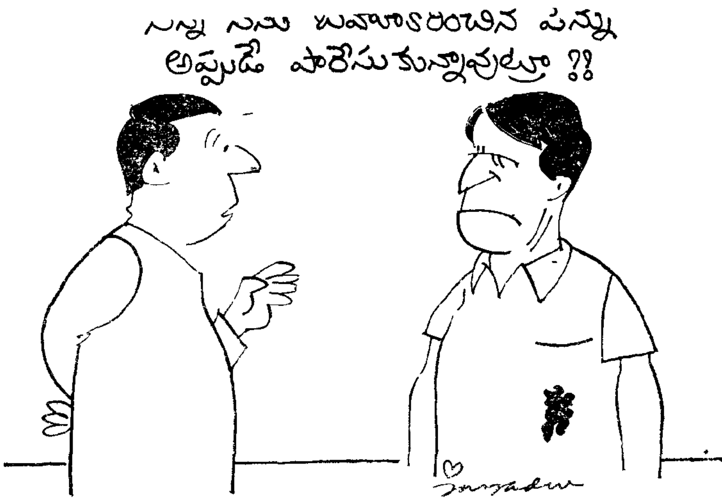

ర్తించేదంటే తన శిక్షణలోనే ఏదో లోపం ఉందని బాధపడ్డారు మేస్టారు. అది మేం ఇంటర్మీడియేటులో చేరాక మంగతాయారూ, సుబ్బలక్ష్మి, నేనూ మేస్టారి గౌరవార్థం ఇచ్చిన టీ పార్టీలో ఆయనే చూఛాయగా వ్యక్తంచేసేరు.. "చాలా సంతోషవర్రా.. నా తయారీలో కొన్ని బొమ్మలు వికృతంగా తయారైనా ఎక్కువశాతం అందంగా తయారయ్యే యంటే మరి నా కానందవే.." అంటూంటే ఆయన సంస్కారం ఎంతని చెప్పను?

మేస్టారు వేసిన పునాదిబలంతో ఇంటర్మీడియేటులో చేరింది నేనూ, మంగ తాయారూ, సుబ్బలక్ష్మియే కాదు.. చెప్పకేపీ. రఘూ, అతని గేంగ్‌లో మరో ఇద్దరూ కూడా ఉన్నారు.

కాలేజీలో జరిగే ఇండిపెండెన్స్డే, రిపబ్లిడే, కాలేజీడేలకు జరిగే ఇంగ్లీషు డిబేట్లలో నేను పాల్గొనే ధైర్యమూ, బహుమతి పొందగలిగే యోగ్యతా వచ్చే యంటే అది మేస్టారి చలవకాక మరేమౌ తుంది? పైగా ఆ మేస్టార్ని నా ఉప న్యాసాల్లోనూ, వ్యాసాల్లోనూ తల్చుకోక పోతే అది కృతఘ్నత కాక మరేమౌ తుంది!

కాని ఓరోజు—

"ఒరేయ్ గురూ...మేస్టార్ని తల్చు కుంటోదేవిట్రా. కొంపతీసి మేస్టారి, ఇదీ కథల్లాగించలేదు గదా." "లాగించే ఉంటారు గురూ. లేపోతే హైస్కూలు మేస్టర్లనీ.. ఎలిమెంటరీస్కూలు మేస్టర్లనీ ఇంకా తల్చుకోవటమేవిట్రా.." అంటూ ఇంకా ఏవేవో పొగరుగా మాట్లాడ బోయేడు రఘు నాకు విపరీతమైన ఆవేశం వచ్చేసింది. మేస్టారనేవారు..

ఓ ఇద్దరు కుర్రాళ్ళెదురొచ్చి ఏయ్ అంటే బేప్ మందురు గానీ . అందరు ఆడవాళ్లా అలా మూసల్లో పోసినట్టుగా కాకపోతే.. కాస్త చదువుకున్నందుకు మీరైనా మారకూడదుటర్రా..' అని. అదికూడా జ్ఞాపకంవచ్చి కాలిచెప్పు తీయబోయేను. మనకు స్థానబలిమి లేదని మంగతాయారు వారించకపోతే ఏవయ్యేదో మరి!

మరోరోజూ అంతే...

ఆవేళ డిబేటులో 'మరపురాని మనుషులు' శీర్షికకింద మాట్లాడుతూ.. 'మేస్టారు.. నాకు దైవమని' ముగించాను. అంతే, మర్నాడు 'మేస్టారూ.. మీరే కావాలి .', 'మేస్టారూ మీరే దైవం', 'మేస్టారూ మీరే నాకు పతియు, గతియు..' అంటూ రఘూవాళ్ళ బేచ్ వెక్కిరింతలూ, వెటకారాలు

మేస్టారంటే పంచెకట్టూ, కళ్లీలాల్చీ, చంకలో గొడుగూ. రూపమయితే ఇంత రాద్ధాంతం జరిగి ఉండేది కాదేమో! కాని మా మేస్టారంటే మాత్రం చక్కని మీన కట్టూ, ముప్పయ్యేళ్ళవయసూ, సొగసున్న బ్రహ్మచారీ కావడంవల్లనేమో పాపం నావల్ల రఘూవాళ్ళ నోళ్ళలో నానుతున్నారు. కాని ఏంచేసేది ? వీళ్ళకెలా బుద్ధి చెప్పేది ? చెప్పుతీసి ఎడా పెడా నాలుగంటించేదా అనిపించేది కాని తర్వాత దుష్ఫలితాల మాటేవిటి ? పోనీ మేస్టారితో చెప్పి బుద్ధి చెప్పించుదామంటే.. మేస్టారిమాట అప్పుడే వినలేదు ఇప్పుడు వింటాడా... పైగా మేస్టారితో తాను ఏమని చెప్పుకుంటుంది ?

రోజూ నా ఆలోచనిలా ఈగల్లాగా, దోమల్లాగా ముసురుకుంటూ పొగల్లాగా సెగల్లాగా సుళ్ళు తిరుగుతూనే ఉన్నాయి.

కాని ఆరోజు...

నేనూ, మంగతాయారూ, సుబ్బలక్ష్మి ఎన్నాళ్లనుండో అనుకుంటున్న మల్లీశ్వరికి ఫస్టుషో ప్రోగ్రాం వేసుకున్నాం. ఏ సెంటర్ హాల్లోనో ఆయితే ఫర్వాలేక పోనుగానీ, ఇలాంటి పాతసినిమాలు మూలనున్న ధియేటర్లవాళ్ళే తెప్పిస్తారో ఏమో ! వెళ్ళేటప్పుడు ఉత్సాహంలో ఏ సంకోచాలూ రాలేదుగానీ.. సినిమా విడిచిపెట్టేక.. వచ్చిన కొద్దిమంది ప్రేక్షకులూ కొంతదూరానికి చెల్లు అయిపోయాక, మిగతాదూరం నడిచి ఇంటికి చేరాలనుకునేసరికి ముగ్గురికీ చెప్పొద్దూ భయంవేసింది. రోడ్డంతా నిర్మానుష్యంగా ఉంది.

"పదండివే.. పిరికిమొద్దుల్లారా.. ఇది అంతర్జాతీయ మహిళాసంవత్సరవే... మనల్ని ఎవడేంచేస్తాడే.. పదండి పదండి." అంటూ బింకంగా నడుస్తున్న సుబ్బలక్ష్మి . "ఇదో తాయారూ..వెనక ఎవరో వస్తున్నట్టుగున్నారూ.. నువ్వు కాస్త ఇట్రావే.." అంటూ తాయారుని పక్కకి లాక్కుంది.

సుబ్బలక్ష్మి మాటలకీ, చేతలకీ నవ్వుకుంటున్న మేము మా వెనక దగ్గరగా ఆ ముగ్గురూ చీకటినీడల్లా నిల్చునేసరికి మా నవ్వులూ నిశ్శబ్దాలై నిలబడిపోయేయి.

పొగలు కక్కుతూన్న నిప్పుకణికల వెల్తుర్లో మమ్మల్ని అవి పరకాయించి చూసినట్టున్నాయ్ "ఓసోస్ మనోళ్ళే గురూ." అని ఒకటీ.. "ఎవర్రా గురూ." అంటూ మరో కంఠం "మేస్టారి భక్తురాలూ.. వారి ఇష్టసఖులూనూ." అని జవాబూ.. "మరి చెప్పవేం. లక్కీ ఛాన్సు. ముగ్గురికీ మూడు" అంటూ పంపకాలు— అన్నీ వింటూ నడుస్తున్న మాకు నిప్పుకణికలు సిగరెట్లనీ, వాటిని పట్టుకు గాలిలో నడిపించినవి మూడుజతల పెదాలనీ. ఆ పెదాల తాలూకు కాత్రీలు రఘూ, వాళ్ళద్దరి ఫ్రెండ్సూ అని కొంతదూరం నడిచాక ఒంటరిగా నిల్చున్న లైటు స్తంభం దగ్గరగానీ తెలిసిందికాదు తెలిసాక మనసులో గజగజ వణుకుతోపాటు గడగడ భయం కూడా ప్రారంభమైంది.

"మేస్టారి చిలకమ్మ... నాకు స్పెషల్.." అంటూ నా చెయ్యి పట్టుకోబోయేడు రఘు. ఏమైతే అయ్యిందని నేనుకూడా గమ్మున వంగుని చెప్పు తీయబోయేను.

"గురూ ... ఎవరో వస్తున్నారు. తగ్గు." అంటూ రఘూని ఆపటంతో కాస్త ఆగేరు. ముందు మళ్ళీ లైటు లేకపోవటంవల్ల, ఆ వచ్చేఆయన్ని వీళ్లైతే హెల్ప్ అడగొచ్చు కదాని మేముకూడా నిలబడిపోయాం ఆ లైటు స్తంభం దగ్గరే.

ఆ వచ్చింద ఘా మేస్టారే!

మమ్మల్ని. మాతోపాటు రఘూ వాళ్ళ గేంగుని చూసి ఆశ్చర్యపోయారు. "ఏవిట్రా ఇక్కడున్నారు" అంటూ మా దగ్గరగా వచ్చేరు. మాకు ప్రాణాలు లేచి వచ్చేయి.

"మేస్టారూ...చూడండి...వీళ్లు..." అంటూ చిన్నప్పట్లానే ఏవీ చెప్పలేక వెక్కుతూ ఆయన వెనక్కి చేరేం.

"ఏవిటి రఘూ ఇది.."అంటూ చాలా నెమ్మదిగానే ప్రారంభించేరు. మేస్టారు. కాని అడిగేది అడగనివ్వకుండా, చెప్పేది చెప్పనివ్వకుండా.."ఒరే గురూ మేస్టారికి మనం గురుదక్షిణ బాకీ ఉండి పోయేం గురూ." అని రఘు అనడం ఏమిటి ముగ్గురూ...? మేస్టారిమీద పడ్డా రొక్కసారి మేం బిక్క చచ్చిపోయేం మా మూట అలావుంచి పాత పగతో మేస్టార్ని ఏంచేస్తారోనని బెంగటిల్లి పోయాం

కాని.. క్రిందపడ్డ మేస్టారు మేస్టారులా కాక దెబ్బతిన్న పులిలా, దెబ్బ తీసే వస్తాదులా లేచేరు. మెరుపుల్లాగా, పిడుగుల్లాగా గుభీ గభీమని ముగ్గురికి ఏకకాలంలో పడ్డిస్తున్నారు. ఆరడుగుల దున్నపోతులాంటి వాళ్ళు ఆయనమీదికి వెళ్ళడం.. వెళ్ళినట్టేవెళ్ళి అంతదూరాన దభీమని పడటం. ఏదో మ్యాజిక్కంగాసి గురువుగారికి వచ్చునా అనిప్పిస్తోంది వాళ్ళు చెయ్యెత్తేలోగానే వాళ్ళ మెడల మీద కత్తివేటులాంటి అరిచేతి పోటుతో దెబ్బతీస్తున్నారు అందులో ఏదో ఇష్టం వచ్చిన దెబ్బ కొట్టడంలా కాక ఏదో నేర్పు కనిపిస్తున్నది కొద్దిసేపట్లో వాళ్ళు ముగ్గురూ నేలకరిచేక కానీ, అది బహుశా ఆయన కుస్తీ పట్లూ, జూడో నేర్చుకుని వుంటారని మాకు తట్టిందికాదు.

"పదండ్రా . మీ ఇళ్ళదగ్గర దిగబెట్టిపోతాను." అంటూ చేతులు దులుపుకుంటూ మా దగ్గరకొచ్చాక కూడా ఆయన నిగ్రహంకేసి కళ్ళప్పగించి చూస్తూండిపోయేం

"ఏవిట్రా.. అలా ఉండిపోయేరు? పదండి పదండి ఇళ్ళదగ్గర మీవాళ్లెంత గాభరా పడుతుంటారో ." అంటూన్న ఆయన మాటలకడ్డుపడుతూ అదికాదు మేస్టారూ . మీరు ఫైటింగ్.." అంటూ నసిగేను

"అదా... నేర్చుకున్నానులే... లేకపోతే ఇన్విజిలేషన్సలోనూ, స్టూడెంట్ల గొడవల్లోనూ నెగ్గుకు రాగలనా." అంటూ తేల్చి నవ్వేసి, "సరేగాని.. మంగతాయారూ నువ్వూ జూడో నేర్చుకుంటావేమిటి?" అన్నారు మేస్టారు నడుస్తూ

ఠీవిగా మా ముందు నడుస్తూన్న మా మేస్టార్ని చూస్తూంటే . ఆయన అన్నమాటలు వింటూంటే రఘులాంటి వాళ్ళకెలా బుద్ధి చెప్పాలా అని ఆలోచిస్తూ ఉండే నకు ఏదో మార్గం చూపిస్తున్నట్టు అన్పించింది.